

سپهری نو
پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

بانک صادرات ایران سپهری نو

تحریم‌های ظالمانه دولت ترامپ، سفر به ایالات متحده را دشوار کرده است

پرواز نیم میلیون دلاری

- ❖ رفیعی: هواپیمای ایرانی می‌تواند با مجوز فیفا، مستقیم به آمریکا برود
- ❖ قارداشی: کاش تیم ملی با ایرلاین ایرانی راهی آمریکا شود
- ❖ فدراسیون فوتبال: منتظر پاسخ فیفا هستیم

سرمقاله

مجید سلطانی
خبرنگار

بازیکن بالاتراز تیم نیست

سال‌ها زمان برد تا مدیران پاری سن ژرمن به این درک درست برسند که ستاره‌ها نمی‌توانند برای این تیم پولدار پاریسی، خوشبختی بخرند. کیلیان امباپه، نیمار، مسی و ستاره‌های گرانقیمت دیگر، هیچ یک نتوانستند لیگ قهرمانان اروپا را با این تیم فتح کنند و مجبور به ترک آن شدند. امباپه به رئال رفت تا با این تیم لیگ قهرمانان را به دست بیاورد؛ اما آنجا هم شادی واقعی را تجربه نکرد. فابیو کاپلو یکی از اسطوره‌های مربیگری فوتبال ایتالیا جمله‌ای دقیق در مورد فوتبال دارد: «فوتبال، ورزشی گروهی است. بازیکنانی که به دنبال تکنوازی در این ارکستر هستند، باید تیم را ترک کنند؛ یا خودشان بروند یا وادار به ترک می‌شوند.» بازیکنان بزرگ، می‌آموزند که در برنامه تیمی حل شوند تا به موفقیت تیمی برسند. هر بازیکنی خود را از تیم بزرگتر دید، محو شد و این فرجامی است که برای بسیاری از بازیکنان معروف و مشهور رقم خورد. این قانون، در مورد تیم‌های ملی، بسیار غلیظ‌تر، محسوس‌تر و عاطفی‌تر است. بازیکنان بزرگ، تمام تلاش خود را می‌کنند تا به تیم ملی برسند و فارغ از اعتبار و شهرت، تمام انرژی خود را در تیم ملی می‌گذارند. شادی غیرقابل وصف نیمار و مارکینیوس برای دعوت به تیم ملی برزیل و همین‌طور کریستیانو رونالدو برای دعوت به تیم ملی پرتغال، نشان می‌دهد این نام‌های بزرگ در برابر اسم بزرگتر «تیم ملی» احساس حقارت می‌کنند. آنها به خوبی می‌دانند هر چه به دست آورده‌اند از پیراهن تیم ملی است و هیچ دلیل عاقلانه و قانع‌کننده‌ای وجود ندارد که خود را برتر از تیم ملی ببینند و نسبت به تیم ملی هیچ حسی نداشته باشند. بازیکنان با درخشش، بزرگ و با تواضع، بزرگتر می‌شوند. این قانونی است که هیچ‌گاه باطل یا حتی ضعیف نمی‌شود. در فوتبال ما هم تنها بازیکنانی بزرگ شدند و بزرگ ماندند که تکراری نسبت به تیم‌هایشان و به خصوص تیم ملی نشان ندادند. کاش می‌شد بیشتر از این نوشت.